

Δημητριάδος Ιγνάτιος: “Μην κάνουμε το 2025 έναν ακόμη αριθμό”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Να μην κάνουμε το 2025 ακόμη έναν αριθμό καλεί ο Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού [κ. Ιγνάτιος](#) μέσα από το μήνυμά του για την Πρωτοχρονιά προτρέποντας να καλέσουμε τον Κύριο, για να συνοδοιπορήσουμε μαζί Του.

“Ο αληθινά προοδευτικός άνθρωπος συνοδοιπορεί μέσα στον χρόνο με τον Χριστό. Έτσι με την παρουσία του Χριστού κάθε χρόνος είναι καινούργιος. Κάθε ημέρα είναι νέα ημέρα. Κάθε λεπτό είναι πορεία προόδου και προκοπής”, σημειώνει ο Σεβασμιώτατος.

“Να κάνουμε το νέο έτος «νέο», όχι ημερολογιακά αλλά ουσιαστικά. Μακάρι να βιώσουμε την ανακαίνιση, την αναζωογόνηση, την προκοπή μέσα από την επίσκεψη του Χριστού στην ύπαρξή μας”, εύχεται.

Αναλυτικά το μήνυμα:

«Η Ογδοάς, φέρουσα τύπον του μέλλοντος, τη ση Χριστέ λαμπρύνεται, και αγιάζεται, εκουσίω πτωχεία.» (Α΄ ωδή του κανόνα της εορτής της Περιτομής του

Κυρίου).

Στεκόμαστε σήμερα στην πύλη ενός καινούργιου έτους. Νοσταλγικά και με ανάμεικτες σκέψεις αναλογιζόμαστε εκείνο που αφήσαμε πίσω. Με ελπίδα και χαρά, πανηγυρικά και επίσημα υποδεχόμαστε αυτό που ξεκινάει. Κουβαλάμε μέσα μας πληγές και θλίψεις, εμπειρίες δυσάρεστες, καταστάσεις αμήχανες, πτώσεις, συμβιβασμούς, αστοχίες και άλλα πολλά, που είναι το βίωμα του έτους που παραδώσαμε στη ροή του χρόνου. Ταυτόχρονα, όμως, κουβαλάμε και στιγμές χαράς, εμπειρίες αγάπης που απολαύσαμε. Αυτές γίνονται ο θησαυρός και η δύναμη που χρειαζόμαστε για την πορεία μας.

Ο χρόνος μετριέται από τους ανθρώπους σε διαστήματα απειροελάχιστα μπροστά στη μεγαλοσύνη του Θεού. Ο Κύριος φανερώθηκε ένσαρκα και έκοψε τον χρόνο στα δύο. Στην παλαιά εποχή και στη νέα εποχή. Με τη δική Του ενσάρκωση ο χρόνος λαμβάνει άλλη μορφή. Με τη δική Του παρουσία ο νέος χρόνος δεν είναι το έτος που ξεκινάει σήμερα. Ο νέος χρόνος είναι η καινούργια πραγματικότητα, κατά την οποία ο Θεός είναι ανάμεσά μας και, αν το θέλουμε, μέσα μας.

Ψάλλουμε σήμερα: «Η Ογδοάς, φέρουσα τύπον του μέλλοντος, τη ση Χριστέ λαμπρύνεται, και αγιάζεται, εκουσίω πτωχεία». Αυτό το ψάλλουμε, για να κατανοήσουμε ότι, καθώς βρισκόμαστε στην όγδοη ημέρα από τα Χριστούγεννα, προτυπώνεται η αιωνιότητα. Ο χρόνος λαμπρύνεται και αγιάζεται από την ελεύθερη πτωχεία του Θεού. Η όγδοη ημέρα της ένσαρκης παρουσίας του Χριστού πάνω στη γη είναι προτύπωση της όγδοης ημέρας, δηλαδή του μέλλοντα αιώνα της σωτηρίας.

Οι πιστοί δεν ζούμε στην έβδομη ημέρα του ανθρώπου. Βιώνουμε και γευόμαστε την όγδοη ημέρα της Εκκλησίας, διότι η Εκκλησία είναι ο χώρος όπου η όγδοη ημέρα της κοινής λύτρωσης είναι αληθινή εμπειρία. Ο χρόνος μέσα στην Εκκλησία συνεχώς ανακαινίζεται από την ηθελημένη πτωχεία του Θεού. Ο κοσμικός και γήινος χρόνος «λαμπρύνεται, και αγιάζεται, εκουσίω πτωχεία», διότι ο ανενδεής Κύριος γίνεται ένα οκταήμερο μωρό και περιτέμνεται, δηλαδή υποτάσσεται στον νόμο, για να φέρει τη χάρη και την ελευθερία. Έτσι μας διδάσκει ότι ο νόμος είναι το πρώτο σκαλοπάτι, για να αγγίξει ο άνθρωπος τον Θεό. Όταν όμως Τον αγγίξει, τότε ο νόμος δεν χρειάζεται πιά. Στο επόμενο σκαλοπάτι ο άνθρωπος λαμβάνει τη χάρη του Θεού και χαίρεται με την ελευθερία που του χαρίζει ο Κύριος.

Ο νέος χρόνος γίνεται αληθινά καινούργιος, εφόσον αγιάζεται από τον Χριστό. Εάν ο Χριστός απουσιάζει από τον χρόνο που διατρέχουμε, τότε ποτέ δεν ανακαινίζεται ο χρόνος. Παραμένει πάντοτε παλαιός και θανατηφόρος. Νέος χρόνος υπάρχει για όσους αφήνουν τον Ιησού να τον ανανεώσει. Για όσους απομονώνονται από τον Θεό, ο χρόνος αλλάζει απλώς αριθμούς. Ποτέ δεν γίνεται πραγματικά νέος, ποτέ δεν ανακαινίζεται. Ο άνθρωπος χωρίς τον Θεό βιώνει το

δράμα του παλαιού χρόνου. Βιώνει την περιπέτεια μιας εποχής που δεν φρεσκάρεται, που δεν εξελίσσεται ουσιαστικά, που, αντί να προοδεύει, οπισθοδρομεί στην κακία, στα πάθη, στα πρωτόγνωρα ένστικτα, στην ανωριμότητα της προγονικής ανασφάλειας, στην ωμότητα της απάνθρωπης βίας.

Ο αληθινά προοδευτικός άνθρωπος συνοδοιπορεί μέσα στον χρόνο με τον Χριστό. Έτσι με την παρουσία του Χριστού κάθε χρόνος είναι καινούργιος. Κάθε ημέρα είναι νέα ημέρα. Κάθε λεπτό είναι πορεία προόδου και προκοπής. Η νεωτερικότητα δεν έρχεται με την εξέλιξη της τεχνολογίας, με τη διάλυση της ηθικής, με το ψαλίδισμα της ελευθερίας «για το καλό μας». Η φρεσκάδα δεν έρχεται μέσα από τη σαπίλα της πτώσης. Στην αμαρτία, στην παρεκτροπή, στο λάθος, στην πτώση δεν υπάρχει εξέλιξη, δεν υπάρχει ζωή, δεν υπάρχει αληθινή πρόοδος. Εάν ο χρόνος αλλάζει αριθμούς, αλλά ο άνθρωπος παραμένει παλαιός, τότε είναι άσκοπη η πορεία του μέσα στην ιστορία. Εάν, αντί να γίνεται καλύτερος και πιο χριστοειδής, υποχωρεί στις επιθυμίες, στις εξαρτήσεις, στο ψέμα αυτού του κόσμου και στην απάτη του κακού, τότε παραμένει παλαιός και ξεπερασμένος, δέσμιος της φθοράς, αιχμάλωτος του θανάτου.

Η ζωή και το περίσσευμα της ζωής υπάρχει μόνο μαζί με τον Χριστό.

Από σήμερα, που ανοίγεται μπροστά μας μία καινούργια διαδρομή, ας καλέσουμε τον Κύριο, για να συνοδοιπορήσουμε μαζί Του. Μην κάνουμε το 2025 έναν ακόμη αριθμό. Να κάνουμε το νέο έτος «νέο», όχι ημερολογιακά αλλά ουσιαστικά. Μακάρι να βιώσουμε την ανακαίνιση, την αναζωογόνηση, την προκοπή μέσα από την επίσκεψη του Χριστού στην ύπαρξή μας. Μακάρι να περιτέμνουμε κάθε ημέρα τα λάθη, για να δρέπουμε τις Θείες ευλογίες. Μόνον έτσι η πορεία μας μέσα στον χρόνο θα είναι πορεία προς την όγδοη και ατελεύτητη ημέρα της Θείας δόξας, προς την απόλαυση του εκτός χρόνου μέλλοντα αιώνα. Σας το εύχομαι ολόψυχα. Καλή και ευλογημένη χρονιά!

Με όλη την εν Χριστώ πατρική μου αγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ